

Ἐρώτ. ΚΖ'. Εἰς ποίαν κλάσιν ἀνθρώπων ἀνήκεν ἡ ἐξουσία αὕτη πρὶν τῆς ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ; Ποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν μετερχομένων αὐτήν ; Πῶς ἐδιορίζοντο καὶ διετηροῦντο, καὶ πρὸς ποῖον ἦσαν ὑπεύθυνοι ;

Ἐρώτ. ΚΗ'. Εἰς ποῖα τῆς ἐλλ. ἐξουσίας μέρη εἶναι ἐν χρήσει ἔτι τοιαῦται Ἀρχαί, καὶ εἰς ἑλλειψιν αὐτῶν, ποῖον εἶδος ἀστυνομίας ἢ διοικήσεως ἀντικατέστη ;

790

1828. Ἐκθεσις, ἀπὸ 14 Ἰαν., τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαίου Μιχ. Σούτσου, πρὸς τὸν Ἰω. Καποδίστριαν, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Δικαιοσύνης ἐν τῇ χώρᾳ,

ἐν 173, τ. 1, σ. 399–400.

« . . . τύχη κακῇ, οὐδέποτε ὑπῆρξαν δικαστήρια ἄλλα παρὰ τὸ ἐν Σύρῳ ἐμπορικόν, τὸ τῶν λειῶν ἐνταῦθα (ἐν Αἰγίνῃ) . . . καὶ ἐν κακουργιοδικεῖον ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὸ 1826 ἰδρυθέν, ἔπειτα δὲ καταργηθέν . . . Πρὸ ταύτης τῆς Συνελεύσεως (τῆς Τροιζήνος), αἱ διαφοραὶ τῶν πολιτῶν ἐκρίνοντο ἐνίοτε ἀπὸ ἐπιτροπᾶς διαιτητῶν, ὀνομαζομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἀπηγορεύθησαν, ὥς ἀντικείμεναι εἰς τὸ Σύνταγμα . . . Ἄλλον τρόπον δὲν εἶχα, εἰμὴ πότε μὲν νὰ γάρμω τὸν εἰρηνοδίκην, πότε δὲ νὰ παρακινῶ εἰς αἵρετοκρασίαν . . . ».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

791

ΑΘΗΝΩΝ

1828. «Κατάστασις τῶν ἐκπαλαῖ σιουρρυτίων τοῦ βηλαετίου νεχαγιέ Ζαγορίου»,

ἐν 213, Θ', σ. 82–86, ἐν 43, σ. 35–37 καὶ ἐν 150, σ. 56–61.

« 1. . . . ὅταν . . . ἓνας χανὲς ἐπιφορτισθῇ μὲ μπεκόϊνα ἀπὸ τὰ εἰς τὸ χωρίον του ἐμπύπτοντα κατὰ καιροὺς βασιλικά καὶ αὐθεντικά τεκλίφια μὲ τοὺς χρονικοὺς ἀναχρονισμοὺς, χωρὶς ἐλπίδα νὰ εἰμπορέσῃ νὰ τα ξεπλερώσῃ κατ' ἄλλον τρόπον, θέλοντας ἢ μὴ θέλοντας, τότε ἡ Κοινότης τοῦ χωρίου του, συμφώνως, ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως ἐβγάξει ὅλην αὐτήν μπάστινα τοῦ χρεουμένου χανέ κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ἢ μέρος αὐτῶν, εἰς τὸ κοινὸν μιζὰτ τοῦ χωρίου, τελαλίζοντάς την δέκα, εἴκοσι ἢ καὶ τριάντα ἡμέρας καὶ γίνεται ἡ πώλησις εἰς ἐκεῖνον, ὁποῦ δόσῃ τὰ περισσότερα, μὲ μόνην κοινήν ὁμολογίαν τῶν εὕρισκομένων χωριανῶν, χωρὶς νὰ εἰμπορῇ μήτε ὁ νοικοκύρης, μήτε συγγενής, μήτε γείτονας νὰ πειράξῃ τὸν ἀγοραστήν εἰς τὸ παραμικρὸν καὶ ἀπὸ τὰ γρόσια αὐτῆς τῆς πωλήσεως ἐβγαίνει πρῶτον ἀπὸ κάθε ἄλλο μπόρτζι ὁ μπεκαὲς τοῦ χωρίου καὶ ξεπληρώνεται καὶ ἂν περισσεύουν, παίρνει δεύτερον ἢ προῖκα, ἂν εἶναι ἀποδεδειγμένη, τρίτον τὰ ἀμανέτια, ἂν ἔχῃ ὁ νοικοκύρης δι' ἴδιόν του χρέος καὶ ἀκολούθως οἱ λοιποὶ δανεισταί.

2. . . . μὴ ἀπομνήσκοντες ἀρσενικά παιδιὰ εἰς ἓνα χανέ, παρὰ μόνον ἓνα κορίτζι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει τινὰς γαμβρὸς καὶ ἔχοντας αὐτὸς ὁ χανὲς προσητεριῶν μπεκαγιέ ἢ μὴ ἔχοντας καὶ ἀκολούθως ἀπὸ χρόνου εἰς χρόνον ἐπιφορτισθῇ μὲ τὸν χισέν του ἀπὸ τὰ χρονικά ριζίματα καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτός, ὅπου ἔμβῃ νοικοκύρης εἰς αὐτήν τὴν μπόστινα, δὲν εἰμπορέσῃ νὰ πληρώσῃ, τὸ χωρίον, πωλῶντας αὐτήν τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ρηθέντος γαμβροῦ καὶ ἂν δὲν ξεπληρωθῇ ὁ μπεκαγιὲς, πωλεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἴδιαν μπόστινα τῆς γυναικός.

